

B1 K02 Svätá omša

Bezmyšlienkovitosť a rutina v prežívaní svätej omše je cesta k tomu, že sa ochudobníme o najväčšiu radosť a fascináciu, aká existuje na tejto zemi, o dary milujúceho Boha. Môže sa stať, že sa budeme podobať kvetom, ktoré nemohli rozkvitnúť, pretože im chýbali zodpovední a starostliví záhradníci. To sa nám môže stať, nikdy v nás nerozkvitne obdiv, nadšenie nad Božími darmi, ak nezačneme alebo prestaneme pestovať našu túžbu porozumieť a budovať lásku k Eucharistii. Ako to môžeme urobiť? Odvolaním sa na životné skúsenosti sa môžeme pokúsiť lepšie porozumieť a zamilovať si svätú omšu.

Schôdzka, rande s milým.

Ľudia, ktorí sa majú radi, majú svojmu srdcu blízke miesta a časy stretnutí, ku ktorým sa túžia vracieť. *(Môže to byť napr. lavička v parku, na ktorej sa chlapec prvýkrát odvážil chytiť dievča za ruku alebo stôl v obľúbenej kaviarni, ktorý bol svedkom prvých vzájomných vyznaní...)* Miesta, čas na stretnutie si ľudia, ktorí sa majú radi, chránia, tešia sa na všetko, čo môžu spoločne prežiť a ich vzťah sa prehlbuje. Napríklad niektoré manželské páry slávia výročie svojho manželstva na mieste, kde si prvýkrát vyznali lásku alebo jeden druhého požiadali o ruku. Podobným spôsobom môžeme postupovať aj v našom vzťahu k Pánu Bohu. On rovnako pozýva tých, ktorí mu chcú odovzdať svoje srdce, na určené miesta zvláštneho druhu. Takýmto miestom, kde nás Boh pozýva na schôdzku, rande, je svätá omša.

Nieкто povie, nemusím strácať čas na nezáživnej nudnej omši, kde sa tlačia neznámi ľudia, kde sa falošne spieva, kňaz hovorí nezrozumiteľne... Nechcem byť súčasťou takého divadla, veď predsa Boha môžem stretnúť, nech som kdekoľvek. Je síce pravda, že Boha je možné stretnúť všade a veriaci človek to zažíva vo svojom živote. Predsa však v mene tohto nie je najsprávnejšie podceňovať, ignorovať stanovené, mimoriadne miesta a časy, kde má stretnutie s Bohom výnimočný význam. Vyobrazme si to nasledujúcou situáciou: *Muž povie svojej manželke: „Milá moja, dnes máme výročie nášho manželstva. Pozývam Ťa do reštaurácie na slávnostnú večeru, kde sme mali zasnuby“. A ako odpoveď počuje: „Daj mi pokoj s tými sentimentálnymi hlúposťami. Veď sa predsa denne stretávame, sme spolu, bývame pod jednou strechou. Posedíme pri čaji a pospomíname na naše tridsaťročné spolužitie.“*

Takéto správanie ukazuje nedostatok opravdivej lásky, ktorá vidí hodnotu v takomto type slávenia. Podobná zásada postupovania sa môže diať aj v našom vzťahu s Bohom. Je to vtedy, ak Mu nedovoľujeme pozvať nás na výnimočné stretnutie, na ktoré On pozýva a ktoré sa koná na určenom mieste v stanovenom čase. Je to svätá omša. Podceňujeme dôležitosť takýchto zvláštnych momentov a márnime fantastickú príležitosť pre skrášenie každodennosti nášho života s Bohom. Potom sme si sami na vine, že sa naša každodennosť stáva všednou, bezfarebnou, plnou rutiny a prázdnoty. A zdanlivo hlboká a triezva idea o tom, aby sme stretli Boha všade, jednoducho nevyjde, ak chýbajú plánované stretnutia, ktoré osviežujú pamäť o počiatkoch.

Svätá omša je obľúbeným miestom Pána Boha, kde chce spolu s nami spomínať a prežívať lásku, ktorou sme spojení. Pán Ježiš počas tohto stretnutia hovorí so vzrušením: *„Spomeň si na ten deň, v ktorý som za teba zomrel na kríži, aby som potom vstal z mŕtvych a otvoril pre teba srdce, z ktorého plynie večný život. Pamätáš, ako po prvýkrát prišlo k tebe moje pozvanie lásky? V okamihu, keď prijímaš moje Telo, cítiš, aké veľké tajomstvo milujúceho srdca skrýva v sebe tento dar?“*

Prvým krokom hlbšieho prežívania a chápania svätej omše **je chcieť byť prítomný**. Svojou prítomnosťou odpovedať na pozvanie Pána. Sv. Katarína Sienská: *„Najdôležitejšia a prvá časť svätej omše je túžba.“*